

prima instanță; I. Barbacaru
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu,

DECIZIE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de recurentul societatea pe acțiuni „Transcomunicații”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea pe acțiuni „Transcomunicații” împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și a executorului judecătoresc Chiosa Anatolie privind contestarea actelor executorului judecătoresc,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de societatea pe acțiuni „Transcomunicații”,

c o n s t a ț ă:

La 15 octombrie 2013 societatea pe acțiuni „Transcomunicații” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și a executorului judecătoresc Chiosa Anatolie privind contestarea încheierii executorului judecătoresc nr.005-23/11 din 17 septembrie 2013, prin care s-a dispus aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești ale societății pe acțiuni „Transcomunicații” în mărime de 9381,14 lei, la conturile bancare deținute în Banca Comercială „Moldincombank” societate pe acțiuni, Banca Comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni și Banca Comercială „Banca Socială” societate pe acțiuni.

Indică că la 18 septembrie 2013 a fost informat de către executorul judecătoresc Chiosa Anatolie despre aplicarea sechestrului pe conturile bancare deținute de societatea pe acțiuni „Transcomunicații” în legătură cu existența unor datorii față de Casa Națională de Asigurări Sociale, cât și datorii privind taxa de stat, expedind în adresa reclamantului prin poșta electronică două copii de ordonanțe judecătorești, nr.2o/e-381/2005 din 24 noiembrie 2005 și nr.2o/e-237/06 din 18 decembrie 2006 de încasare din contul societății pe acțiuni „Transcomunicații” în beneficiul Casei Naționale de Asigurări Sociale a sumelor de 2069,80 lei și 2826,34 lei, cât și două titluri executorii cu nr.2 o/e-237/06 din 28 decembrie 2006 și nr. 2o/e-l02/08 din 21 februarie 2008, de încasare a taxei de stat în sume respective de câte 135 lei.

Totodată menționează că, executorul judecătoresc prin această încheiere și-a asigurat, din contul întreprinderii onorariu în sumă de 2000 lei și

cheltuielile de executare în sumă de 2080 lei.

Susține că, din conținutul încheierii contestate, dar și potrivit numărului individual al încheierii atacate, indicat de executor, rezultă că, ordonanțele judecătorești menționate, cât și titlurile executorii în cauză, au fost înregistrate spre executare fiind deschise proceduri de executare anterior, posibil în anul 2011, că în procesul executării acestor documente executorii, ar fi fost întreprinse măsuri de executare, dar din vina reclamantului, nu s-au soldat cu executarea reală a acestora, și că în asemenea circumstanțe se impune aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești deținute de către societatea pe acțiuni „Transcomunicații” în băncile comerciale mărimea sumei debitoriale de 5301,14 lei, plus onorariul executorului judecătoresc în sumă de 2000 lei, și cheltuielile de executare în mărime de 2080 lei - în total urmează a fi aplicat sechestrul pe suma de 9381,14 lei.

Mai susține că, executorul judecătoresc la primirea acestor documente executorii, nu și-a onorat obligațiile prevăzute de normele Codului Executare, inclusiv și cele de a expedia și comunica debitorului, actele de procedură, dacă au fost întocmite.

Indică reclamantul că nu a primit careva documente executorii atât în perioada restructurării organelor de executare cât și după restructurare. Neexecutarea, timp de opt și respectiv șapte ani a documentelor executorii expediate întreprinderii reclamante, la 18 septembrie 2013 și în baza căror a aplicat în mod ilegal sechestrul pe conturile bancare ale întreprinderii, ține, exclusiv de vina totală și directă a fostului Oficiu de Executare, din care motive responsabilitatea totală, inclusiv materială, îi aparține.

Totodată invocă că a expirat nu numai termenele de executare prevăzute de art.70 Cod de Executare, dar și termenul general de prescripție privind executarea documentelor.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor societatea pe acțiuni „Transcomunicații” și-a majorat pretențiile solicitând și anularea interdicției aplicate pe bunul imobil a societății pe acțiuni „Transcomunicații” aplicate prin încheierea executorului judecătoresc din 01 iunie 2007, încasarea daunei cauzate prin aplicarea interdicțiilor ilegale și abuzive aplicate față de bunul imobil și conturile bancare ale societății pe acțiuni „Transcomunicații” în sumă de cel puțin 2000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2861,20 lei.

Prin hotărârea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 decembrie 2014, acțiunea înaintată de societatea pe acțiuni „Transcomunicații” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2015, s-a respins recursul declarat de către societatea pe acțiuni „Transcomunicații” și s-a menținut hotărârea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 decembrie 2014.

La 30 aprilie 2015 societatea pe acțiuni „Transcomunicații” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2015, solicitând casarea acesteia, rejudecarea recursului și admiterea cerințelor înaintate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015 s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de societatea pe acțiuni „Transcomunicații”.

La 11 noiembrie 2015 societatea pe acțiuni „Transcomunicații” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate ca ilegală și emiterea unei decizii de admiterea a cererii de revizuire.

Menționează că încheierea instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept, ce a dus la încălcarea drepturilor fundamentale ale omului.

Consideră greșită soluția instanței de apel precum că, nu există temeiuri de drept pentru revizuire. Instanța de apel nu a ținut cont de motivele invocate în cererea de revizuire, și anume precum că după emiterea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2015 au devenit cunoscute unele circumstanțe și fapte esențiale, care anterior nu au fost și nu au putut fi cunoscute.

Indică că în instanță a demonstrat faptul că încheierea executorului judecătoresc a fost emisă cu încălcarea normelor prevăzute de drept. Totodată instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cerere de revizuire.

Susține că circumstanțele expuse constituie temei de casare a Deciziei Curții de Apel Chișinău și acestea se încadrează în temeiurile și cerințele prevăzute la art. 426 Cod de procedură civilă.

Recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 11 octombrie 2015, este depus în termen, conform art. 425 Cod de procedură civilă.

Potrivit scrisorii Curții de Apel Chișinău (f.d.160), încheierea a fost expediată în adresa participanților la proces la 26 octombrie 2015, însă nu există dovada legală de recepționare, totodată recurentul indică că a făcut cunoștință cu încheierea la 04 noiembrie 2015, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 11 noiembrie 2015 este depus în termen.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând materialele dosarului în raport cu argumentele recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel din 13 octombrie 2015 din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei rezultă că recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței prin care a fost respinsă cererea sa de revizuire, considerând că încheierea este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de revizuent și astfel cauza n-a fost examinată în fond.

În acest sens, Colegiul menționează că revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente, prevăzute de lege ca temeiuri, care țin de fondul cauzei și sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția care va fi adoptată.

Revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei

din cele prevăzute de art. 449 Cod de Procedură Civilă. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către prima instanță a normelor de drept material și procesual, în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat. Or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor cauzei motiv pentru care Colegiu o considerată legală și întemeiată.

În context, instanța de recurs conchide că Curtea de Apel Chișinău corect a constatat că revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența temeiurilor de revizuire.

În raport cu conținutul cererii de revizuire depuse și în sensul normelor de drept procedural enunțate instanța de recurs reține că Curtea de Apel Chișinău a emis încheierea contestată conform prevederilor legale, a examinat faptele pe care revizuentul și-a întemeiat cererea de revizuire și s-a expus asupra motivelor invocate în cererea de revizuire.

Colegiul constată că în cererea de recurs, recurentul nu invocă careva temei de casare a încheierii recurate, ci își exprimă dezacordul cu hotărârea judecătoreii Rîșcani mun. Chișinău din 29 decembrie 2014. Or, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, la examinarea cererii de revizuire, instanța se limitează doar la aprecierea admisibilității temeiurilor de revizuire invocate.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a) art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de societatea pe acțiuni „Transcomunicații”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de societatea pe acțiuni „Transcomunicații”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari